

Döme Zsuzsa: Kötél, golyó, hóhér bárdja

Várfogságra ítéltették.
Főbe lőtték. Kivégezték.
Kötél. Golyó. Hóhér bárdja.
Kín. Keserves könnyek árja

hulló vérrel keveredve
egyre csak folyt, folyt csak egyre,
cseppje se ment veszendőbe,
patakzott a Vérmezőre.

Körülöttük fény, glória.
Boldogságos Szűz Mária
hívta őket maga mellé,
jó példára intő jellé,

de ott sincsen nyugodalmuk,
aggodalom éjük, napjuk.
- Késő utód! Mondd! Megérte,
vérünket hogy adjuk érte?!